

נָתַן גְּרִינְבֵּלְט.

* *
*

חֶשֶׁק-אָדָם בְּלֶהְבוֹ
אוֹכַל נַפְשׁוֹ יִכּוֹה בְּשָׂרוֹ —
אֲנִי גִלְמוּד בְּעֵלְיָהּ,
לֵהֵב חֶשֶׁק יִשְׂרָפֵנִי.
מִהָאֲשֵׁנֶב גִּשְׁקָה כִּיל,
לִירֵח־תְּקוּץ רַב הַתְּמִדָּה,
אֵל הַלִּילוֹת יַחְלִיאֹנִי:
לְבִי נִמְשָׁךְ אֶךְ צִלְקִיהֶם —
לְחֶשֶׁם עָרֵב, כֹּה הוּא יִרְעִיל...
וְאֶעֱזֹב עֲדָתִי
וּבְרַחוּבוֹת-דְּקָרְיָה אֶתֶּע.

כָּבוּ אֲשִׁים בַּחֲלוֹנוֹת,
חֹמוֹת טָבְעוּ בְּעִקְמָהּ;
סַעֲת־חַיִּים כָּבֵר שְׂכָכָה,
שְׂקֵט רַעַד רַב־הַעוֹלָם
וּבְלִבִּי — אִש־הַתּוֹפֵת.
בְּדָד אֶצְעַד בְּהִיכָלֵי לַיְלָה,
שְׁלִדֵי-אֵימָה אַחֲבָקָה,
וְעַד אֲבָנִים קָרוֹת אֶעַר
אֲשִׁי חֲמוּ, מַלְלֵי-דָמִי.
— — — — —
כָּל הַלִּילָה כֹּה אֶתֶּע
וּבִבְקָר אָשׁוּב חוּר
לְעִקְתִּי הַבוּדְדָה,
וְאֵין יוֹדֵעַ סוּד חוּרֹנִי...

יְחִיאֵל רַבְרָבִי.

בֵּין עֲרָבִים.

תָּם דוֹמָם הַיּוֹם בְּעֶמְקִים,
בֵּין צִלְצִלֵי-פַעֲמוֹנֵי-עֲרָבִים.
בְּעַרְפָּלִים הַתְּכַסּוּ הַהָרִים,
כִּי יִרְאוּ אֶת דַּמְמַת הַשְּׂחָקִים...
רִפָּה — יוֹפִי נֶאֱחַז הַסֶּהַר
בֵּין סַבְכֵי-אֲמִירִים בִּיעָרִי;
הַשְּׂמָאוּ בְּלִי נוֹעַ הַפְּקָאִים,
הַזּוֹרְחִים בְּמַלְלֵי-הַדְּשָׁאִים...

וְזֹהִירִים מִפְּפִים, מִתְּנַהֲלִים
בְּנַחֲלֵי-הַכֶּסֶף הַגָּלִים.
קָרְגָעִים נוֹ, רַעַד בְּדַמְמָה
אֶלִיר־פּוֹכֵב שְׁנִתֵּר בְּרָמָה...
הֵם — — הִנֵּה שִׁירַת-הַכֶּסֶף
בְּדַמְמַת-הַעוֹלָם נִשְׂאָה,
חוּרֵי מִרְתְּקִים גְּרִדְמִים,
וְנַעֲלָמוּ בְּמַחֲשָׁבָה נִפְלְאָה...